

РЕШЕНИЕ

№ 1233

гр. София, 27.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11049** по описа за **2022** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Т. Н. Б. срещу РЕШЕНИЕ № 2751 от 19.07.2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 19-ти състав, постановено по нахд № 2637/2022г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в нарушение на материалния и процесуален закон. Касаторът твърди, че АУАН е съставен от неочевидец, а вписаният като свидетел също не е очевидец, а само такъв при установяване на нарушението. Освен това, актът е трябвало да бъде съставен в присъствието на двама свидетели. Оспорва фактическите констатации по извършване на самото ПТП, както и че не са били описани материалните щети по превозните средства. Не било отразено, че пробата за алкохол е била отрицателна, а касаторът не се е явил за медицинско изследване, защото му е било невъзможно да стигне до ВМА в посоченото време, а и в талона имало вписани неверни лични данни.

Касаторът, чрез своя процесуален представител Е. П. моли да бъде отменено решение от 19.07.2022г. на СРС, НО, 19-ти състав по нахд № 2637/2022г., като спорът се реши по същество, чрез цялостна отмяна на НП № 21-4332-025366/09.12.2021г.

Ответникът- началник група в отдел „Пътна полиция“- СДВР не се представлява в проведеното публично съдебно заседание и не е депозирал писмен отговор по чл.213а,

ал.4 от АПК.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 2751 от 19.07.2022г. по нахд № 2637/2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 19-ти състав е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 21-4332-025366 от 09.12.2021г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с което на Т. Н. Б.: 1./ на основание чл.179, ал.2 вр. ал.1, т.5 ЗДвП за нарушение по чл.25, ал.1 от ЗДвП е наложено наказание – глоба в размер на 200.00 /двеста/ лева; 2./ на основание чл.174, ал.3, пр. второ ЗДвП е наложено наказание-глоба в размер на 2 000.00 /две хиляди/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал гласни доказателствени средства, чрез разпит на актосъставителя В. Р. В., свидетелката А. А. А. и са приети писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обоснован правен извод, че в проведеното административнонаказателно производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, доказано е обвинението за нарушения с правна квалификация чл.25, ал.1 и чл.174, ал.3 от ЗДвП, които са извършени от Т. Н. Б. .

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 19-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материалноправни норми.

На 27.11.2021г. около 15.34 часа, в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], Т. Н. Б. е управлявал лек автомобил марка „Ф. Голф“ с рег. [рег.номер на МПС] . На кръстовището с [улица]водачът е извършил маневра отклонение на дясно и е реализирал ПТП с попътно движещото се от дясно на него МПС марка „Пежо 106“ с рег. [рег.номер на МПС] . Т. Н. Б. е отказъл да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества или техните аналози с техническо средство D. T. 5000 ARNJ-0002. Бил му е издаден талон за медицинско изследване № 087947 във ВМА, но той не се е явил в лечебното заведение за извършване на химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употреба на наркотични вещества или техните аналози. В тази връзка в присъствието на един свидетел е съставен акт за установяване на административно нарушение № 550088/27.11.2021г. Въз основа на изготвения акт е издадено обжалваното наказателно постановление от органите на СДВР.

При анализ на всички приети доказателства, настоящият състав приема, че съдебното решение е правилно и не е налице основанието за неговото касиране по чл.348, ал.1, т.1 във вр. ал.2 от НПК във връзка с което излага следните правни съображения:

На първо място, при вярно установената от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 19-ти

състав фактическа обстановка настоящият състав също преценява, че при издаване на наказателното постановление не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са обуславяли отмяната му.

Съставеният АУАН № 550088/27.11.2021г. отговаря на императивните изисквания на разпоредбата на чл.42, т. 4 от ЗАНН, доколкото описанието на приетите за реализирани от касатора нарушения, респ. обстоятелствата, при които те са извършени и мястото на довършване на деянията, са формулирани изчерпателно и ясно в достатъчна степен, за да удовлетворят изискванията за пълнота на обвинителната теза и адекватното упражняване на реципрочното ѝ право на защита на лицето, срещу което се насочва административнонаказателната принуда. В издаденото НП № 21-4332-025366/09.12.2021г. дословно са възпроизведени фактическите констатации, отразени в АУАН, предприет е самостоятелен анализ и е обективизирано, с коя точно деятелност Т. Н. Б. е реализирал елементите на състава на вменените му нарушения, което обосновава законосъобразността на санкционния акт.

От анализа на събраните и обсъдени в тяхната взаимовръзка и единство писмени и гласни доказателствени средства, не се разколебава обвинителната теза на ответника за извършени две нарушения на правилата за движение по пътищата. Не се констатира пороци по см. на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, които да са ограничили правото на защита на санкционираното лице и да препятстват съдебния контрол.

Съставените актове очертават по разбираем и несъмнен начин в конкретика фактическото обвинение за твърдяното нарушение на позитивни правила за поведение. В АУАН и НП са описани по изискуемия от закона способ относимите към съставомерността на нарушенията факти и обстоятелства. Налице е коректно цитиране на нормативните правила, вкл. цифровото им означение, доколкото направеното изложение на реализираните от водача нарушения, респ. обстоятелствата, при които те са извършени, е формулирано изчерпателно. Следователно, Т. Н. Б. е бил наясно с рамките и съдържанието на обвинението срещу него и е бил в състояние да проведе защитната си позиция, както в хода на развилото се административнонаказателно производство, така и в съдебната фаза на процеса.

На второ място, във връзка с възражението на касатора за допуснато нарушение на чл.40, ал.1 и ал.3 ЗАНН. Действително АУАН № 550088/27.11.2021г. е съставен при участието само на един свидетел З. Н. Х., който е присъствал при установяване на деянията. Актът за установяване на административно нарушение е съставен в присъствието на нарушителя. Съгласно чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, актът за установяване на административно нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Разпоредбата на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН изрично допуска при невъзможност на свидетелите, присъствали при извършването или установяването на нарушението, актът да се състави в присъствието на други двама свидетели, като това изрично се отбележи в акта. Видно от документа, в настоящия случай актът е съставен от В. Р. В. в присъствието на свидетел- очевидец. Актосъставителят и З. Н. Х. са се подписали под акта съгласно чл. 43, ал. 1 ЗАНН. Дори и да се приеме, че е налице нарушение на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, доколкото свидетелят е един, то не е съществено, защото не ограничава правото на защита на санкционираното лице. Допуснатата нередност в акта е от категорията на посочените в чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, според която наказателно

постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина, и не е самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление.

Настоящият касационен състав споделя разбирането, че нарушение на процесуалните правила от категорията на съществените, което винаги води до отмяна на акта е само онова, което е довело до пълна невъзможност обвиненото лице да разбере какво нарушение е извършило и кои относими норми от действащото законодателство, следва да бъдат приложени. От самото начало на образуваното административнонаказателното производство Т. Н. Б. е узнал за какво точно нарушение му се търси отговорност, той по никакъв начин не е бил лишен от възможността да организира своята защита и да подаде възражения както срещу съставения АУАН № 550088/27.11.2021г., а в последствие и жалба срещу НП.

На трето място, по време на проведеното съдебното следствие са събрани и приети всички писмени и гласни доказателства, посредством които са изяснени в пълнота и безпротиворечивост относимите факти. Съдът не е обвързан от решението на АНО и не може да бъде възпрепятстван в правомощията си да провери обстойно фактите, релевантни за спора, с който е сезиран. Съдът трябва да изследва и решава всички въпроси, както по фактологията, така и по приложението на правото, от които зависи изходът на делото. Въззивният съд е изпълнил процесуалното си задължение, като е постановил решението, след като е разкрита обективната истина по случая и е осигурена възможността за пълноценно упражняване на правото на защита на касатора. В хода на съдебното следствие са събрани гласни доказателствени средства, чрез разпит на В. Р. В., който възпроизвежда в пълнота и конкретика настъпилите на 27.11.2021г. факти във връзка с констатиране на нарушенията. Не съществуват съмнения в достоверността и основания за дискредитиране на неговите показания, тъй като той не е заинтересован от изхода на спора. Пред въззивния съд не са събрани и приети други доказателства, които да оборват констатациите и извода на органа за виновно извършени от Т. Н. Б. нарушения на правилата за движение по пътищата.

На четвърто място, НП е издадено в съответствие с материалния закон- чл.174, ал.3, пр.2 ЗДвП, съгласно който „водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв.“. Посочената норма съдържа два самостоятелни и алтернативни състава на административно нарушение, един от които е отказът за тестване за наличието на наркотични вещества, без значение дали водачът желае да даде проба за лабораторно химико-токсикологично изследване. Т.е. според самия закон, се наказва както водач, който откаже да бъде тестван с техническо средство, така и този, който откаже да даде биологична проба или не изпълни даденото му предписание навреме. В случая касаторът освен, че е отказал да му бъде направена проба с техническо средство D. T. 5000, ARNJ-0002 за

употреба на наркотични вещества, така и не е изпълнил предписанието за химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, поради което е осъществен съставът на нарушение по чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП от обективна страна. Визираното нарушение е с формален характер, а всеки водач е длъжен, тогава, когато искането за проверка е направено от компетентните органи и в съответствие със закона, да я извърши. Без всякакво правно значение за законосъобразността на наказателния акт, респ. за съставомерността на деянието е дали дадения 40 минутен срок за явяване във ВМА е достатъчен лицето да се придвижи до лечебното заведение, за да му бъде направено необходимото изследване. Само за пълнота на изложението съдът ще посочи, че определения срок е в съответствие с правилото на чл.6, ал.6, т.2 от Наредба № 1/19.07.2017г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози.

Настоящата съдебна инстанция напълно подкрепя и споделя аргументите, мотивирали СРС да потвърди наказателния акт, като при условията на чл.221, ал.2 от АПК препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат повторно излагани и преповтаряни.

По тези доводи и в заключение, решението от 19.07.2022г. на СРС, НО, 19-ти състав е правилно на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основания за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221, ал.2 АПК във вр.чл.63в ЗАНН

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2751 от 19.07.2022г., постановено по нахд № 2637/2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 19-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

